

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 193-194/2531

พนักงานอัยการ กรมอัยการ โจทก์ นาย ศักดิ์นิพนธ์ นาคพันธ์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, ป.วิ.อ. มาตรา 190

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลย 50 ปี คดีถึงที่สุดแล้ว และไม่ปรากฏว่ามีการเขียนหรือพิมพ์ผิดพลาด จำเลยจะร้องขอให้แก้ไขคำพิพากษานั้นหาได้ไม่.(ที่มา-สงเสริม)

คำพิพากษา

สืบเนื่องจากศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4, 11 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268, 352 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษบทหนักตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 ให้เรียงกระทงลงโทษทุกกระทง 46 กระทง จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 230 ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 115 ปี แต่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4 ให้ลงโทษจำคุกไม่เกิน 50 ปี จึงให้ลงโทษจำคุกจำเลย 50 ปี ระเบียบสารปลอมของกลาง ให้จำเลยคืนหรือใช้เงิน 24,935 บาท แก่องค์กรส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย โจทก์จำเลยไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด จำเลยยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นว่า ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยไม่ถูกต้องศาลพิพากษาลงโทษจำคุกกระทงละ 5 ปี เมื่อรวมกระทงแล้วจะจำคุกเกิน 20 ปีไม่ได้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (2) ขอให้ศาลชั้นต้นกำหนดโทษให้จำเลยใหม่ โดยให้ลงโทษจำคุกไม่เกิน 20 ปี ขอให้ศาลชั้นต้นสั่งยกเลิกหมายจำคุกเดิมและออกหมายจำคุกใหม่เป็นจำคุกไม่เกิน 20 ปี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า คำพิพากษาที่กำหนดไว้ถูกต้องแล้วไม่อาจแก้ไขได้ยกคำร้อง จำเลยอุทธรณ์คำสั่ง ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า คำพิพากษาศาลชั้นต้นถึงที่สุด จำเลยไม่มีสิทธิขอให้ศาลกำหนดโทษให้จำเลยใหม่ พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า 'ที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยกระทำความผิดฐานใช้เอกสารปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 ซึ่งมีโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน 3 ปี เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วต้องจำคุกไม่เกิน 10 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (1) ขอให้แก้ไขคำสั่งใหม่ ลงโทษจำคุกจำเลยเพียง 10 ปี นั้น ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2503 มาตรา 4, 11 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268, 352 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันและผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษบทหนักที่สุดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกิน 10 ปีขึ้นไป โดยให้จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 46 กระทง เมื่อลดโทษให้จำเลยแล้ว คงจำคุก 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) ซึ่งเป็นการถูกต้องแล้ว และจำเลยมิได้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น เมื่อคำพิพากษาลงถึงที่สุด ไม่ปรากฏว่ามีการเขียนผิดหรือพิมพ์ผิดพลาด จำเลยจะร้องขอให้แก้ไขคำพิพากษานั้นหาได้ไม่ศาลฎีกาเห็นพ้อง

ด้วยคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น' พิพากษายืน.

องค์คณะ

สุทิน นนทแก้ว · เสรี แสงศิลป์ · อากาศ บำรุงชีพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/193-194/2531>